Contributed by John Leslie
woensdag, 30 juni 2010 - Last Updated donderdag, 01 juli 2010

De ramp met het boorplatform Deepwater Horizon in de Golf van Mexico dreigt een van de grootste milieucatastrofes uit de geschiedenis te worden. Terwijl u dit leest weet BP steeds niet hoe ze het lek zullen dichten, als ze het ooit nog dicht krijgen. Voor president Obama is dit- na eerst de zaak te willen minimaliseren- dé verschrikking, waar 9/11 die van Bush was. Het management van BP is wel op het matje geroepen door de Amerikaanse regering, enorme schadeclaims zullen volgen. Zeker nu door een medewerker van BP bekend is geworden dat er al lang problemen waren met dit boorplatform. Intussen tikt de klok van deze tijdbom verder.(1) We publiceren hieronder de opinie van onze Amerikaanse zusterorganisatie 'Socialist Action'. (http://www.socialistaction.org/)
(SAP-Web)

Milieuramp in de Golf van Mexico

De zeeën zijn de bron van alle leven op deze planeet. Vele mensen in de milieubeweging zijn meer en meer tot het besef gekomen dat het kapitalisme de planeet kapot maakt, maar het doden is van het langzaam wurgen omgeslagen in een geweerschot.Een ramp zonder voorgaande

Op 20 april explodeerde Deepwater Horizon, een diepzee-olieplatform dat 60 kilometer buiten de kust van Louisiana ligt, met 11 doden en 27 gewonden tot gevolg. Twee dagen later zonk het platform in de 1500 meter diepe zee.

In documenten die onlangs door de media werden vrijgegeven wordt aangetoond dat BP (het voormalige British Petroleum) opzettelijk de mogelijke milieuschade aan de kant schoof toen het zijn boorvergunning indiende.

De regeringscontroleurs die belast waren met de inspectie van het project hielden al evenmin rekening met enig gevaar.

Na de explosie minimaliseerden zowel het bedrijf als de regeringsautoriteiten de kans op een ramp.

Afgaande op de eerste schattingen van BP lekten niet meer dan 1000 gallons (een gallon/vat olie = 3785 l) in de Golf van Mexico. Afgaande op de pers, volgens “experten” en regeringswoordvoerders, zouden er per dag ongeveer 200.000 gallons (1,4 miljoen per week) lekken. Maar niemand kent de exacte hoeveelheid olie die er vrijkomt.

De oliepijp is 1,5 meter in diameter en spuwt olie aan ruwweg 4800 Bar (druk). Het boorplatform was niet in staat om aan de druk te weerstaan die aanwezig is in deze oliereserve- miljarden gallons olie zitten 9 kilometer diep in de aardkorst. De ‘blow-out’ –stop, een onderdeel dat verondersteld wordt om de vloed van een bron in geval van een ongeluk af te sluiten, weigerde dienst.

BP negeerde alle alternatieven voor deze manke technologie, zoals een klep onder de zeebodem om de oliestroom dicht te draaien in geval van nood. ”De onderneming heeft het risico genomen om geen (nood-)klep te instaleren zodat zij geld konden uitsparen”, zegt Mike Papantonio, een van de advocaten die de garnaalvangers en vissers vertegenwoordigt, mensen die niet in staat zijn van te werken omwille van de lek (The New York Times, May 3, 2010).

Dit is een van de grootse milieurampen aan het worden in de geschiedenis van de USA. De hoeveelheid dode vissen en ander zeeleven zal nooit volledig bekend zijn. De schade aan de economie van de Golfstaten kan in de miljarden dollars lopen. En dit is dan het “best case scenario”. En het kan nog erger worden…

Een grote storm of orkaan kan de oliesmurrie in het Lake Pontchartrain stuwen en de krabindustrie daar ruïneren- en zelfs de stad New Orleans bedreigen door een catastrofe die nog erger zal zijn dan de orkaan Katrina.(2) Als de olievlek ver genoeg zuidwaarts drijft, kan de olie in de Golfstroom geraken en langs de Atlantische kust meegevoerd worden tot North Carolina en Virginia. Als de vlek noordwaarts trekt, zal ze aanspoelen op de kusten van Mississippi, Alabama en Florida (wat ondertussen al gebeurd is -nvdv)

De vis-en garnalenindustrie zal voor jaren vernietigd zijn. De haven van New Orleans zou voor een lange periode gesloten kunnen zijn - waardoor koffie, bananen en andere producten niet uitgevoerd zullen kunnen worden.

Dit alles speelde zich af slechts enkele weken nadat president Obama zijn steun betuigde aan meer offshore-boringen in Amerikaanse wateren. (een maatregel die ondertussen weer is ingetrokken, wat op haar beurt weer onder vuur ligt van andere oliemaatschappijen die wel willen boren, nvdv). Het is duidelijk dat bronnen in oceanen en waterwegen wereldwijd dicht en ontmanteld moeten worden.

Je kan er van op aan dat de regering en het Congres enkel een reeks individuen (mogelijks enkele bedrijfsleiders) de schuld zullen geven voor deze ramp. Wat we nodig hebben is een uitgebreid onderzoek van deze ramp, en een proces en gevangenisstraffen voor de overtreders.

Maar de oorzaak van het probleem moet ook onderzocht worden.

De winstzucht door de petroleumkapitalisten is de bron van deze ramp. De Mississipidelta is ontelbare keren vervuild geworden door olielekken. Een groot stuk van het land is verloren aan de zee, gedeeltelijk ten gevolge van het graven van kanalen voor de oliepijpleidingen. De olie- en chemische raffinaderijen hebben van zuidelijk Louisiana een van de meest vervuilde gebieden op aarde gemaakt.Naar de bron van het probleem gaan…

BP draagt de verantwoordelijkheid voor deze laatste crisis, alsook de kapitalistische politici in de twee grootste partijen die hun medeplichtigen zijn door pogingen te nekken de veiligheid te reguleren en de werknemers en het milieu te beschermen.

Enkele jaren gelden spraken de Groenen over “een doodstraf voor bedrijven” wat zou leiden tot het opbreken van bedrijven in kleinere entiteiten. Dit is niet voldoende. Nationaliseer de energiesector onder controle van de werkers en voer een industriebeleid voor het welzijn van de mensen! Verander jobs in de fossiele brandstofproductie in jobs voor veilige, schone en hernieuwbare energie. We hebben een noodprogramma nodig om de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen te keren, door meer nadruk te leggen op collectief vervoer en duurzame productie. Stel de noden van de mensen voorop in plaats van de private winst.

De uiteindelijke oplossing is de politieke en economische macht uit de handen te halen van diegenen die zich enkel laten leiden door hun zucht naar eigen gewin.

(1) De Wereld Morgen

(2) HLN.be

Vertaling: Bruno De Wit